

“मीठे बच्चे- अहिले तिमीले बेहदको पवित्रतालाई धारण गर्नु छ, बेहदको पवित्रता अर्थात् एक बाबाको सिवाय अरु कसैको याद नआओस्।”

प्रश्न:- बाबासँग वर्सा लिनु भन्दा पहिलाको पुरुषार्थ र त्यसपछिको स्थितिमा के अन्तर छ?

उत्तर:- जब तिमीले बाबाबाट वर्सा लिन्छौ तब देहका सबै सम्बन्धहरूलाई छोडेर एक बाबालाई याद गर्न पुरुषार्थ गर्छौ र जब वर्सा मिल्छ अनि बाबालाई बिर्सिन्छौ। अहिले वर्सा लिनु छ त्यसैले कसैसँग पनि नयाँ सम्बन्ध जोड्नु छैन। नत्र बिर्सिन मुश्किल हुन्छ। सबै कुरा बिर्सेर एकलाई याद गर्यौ भने वर्सा मिल्छ।

गीत:- यह वक्त जा रहा है.....

ओम् शान्ति। मीठा प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई बाबा सम्झाउनु हुन्छ- ज्ञानी र अज्ञानी कस-कसलाई भनिन्छ, यो केवल तिमी ब्राह्मणहरूले नै जानेका छौ। ज्ञान हो पढाइ जसबाट तिमीले जानिसक्यौ हामी आत्मा हौं, उहाँ परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। तिमी जब त्यहाँबाट मधुबन आउँछौ तब पहिला अवश्य आफूलाई आत्मा सम्झिन्छौ। हामी जान्छौ आफ्ना बाबाको पासमा। बाबा, शिवबाबालाई भनिन्छ, शिवबाबा हुनुहुन्छ प्रजापिता ब्रह्माको तनमा। उहाँ पनि बाबा हुनु भयो। तिमी घरबाट निस्कदा सम्झिन्छौ, हामी बापदादाको पासमा जाँदैछौं। तिमीले चिठ्ठीमा पनि लेख्छौ “बापदादा” शिवबाबा, ब्रह्मा दादा। हामी बाबाको पासमा जान्छौं। बाबा कल्प-कल्प हामीसँग मिल्नुहुन्छ। बाबाले हामीलाई बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ, बेहद पवित्र बनाएर। पवित्रतामा हृदय र बेहद हुन्छ। तिमीले पुरुषार्थ गर्छौ बेहद पवित्र, सतोप्रधान बन्नको लागि। नम्बरवार त हुन्छन् नै। बेहद पवित्र अर्थात् एक बेहदका बाबा सिवाय अरु कसैको याद नआओस्। उहाँ बाबा अत्यन्त मीठा हुनुहुन्छ। सर्वोच्च भगवान नै बेहदका बाबा हुनुहुन्छ। सबैका पिता हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले नै चिनेका छौ। बेहदका बाबा सदैव भारतमा नै आउनु हुन्छ। आएर बेहदको संन्यास गराउनु हुन्छ। संन्यास पनि मुख्य छ नि, जसलाई वैराग्य भनिन्छ। बाबाले सबै पुरानो छी-छी दुनियाँबाट वैराग्य दिलाउनु हुन्छ। प्यारा बच्चाहरू! यसबाट बुद्धिको योग हटाइदेऊ। यसको नाम नै हो नर्क, दुःखधाम। स्वयं पनि भनिरहन्छन्, कोही मर्यो भने भन्छन् स्वर्गवासी भयो, त्यसैले नर्कमा नै थियो नि। अहिले तिमीले सम्झिन्छौ- यो जुन भन्छन्, त्यो पनि गलत छ। स्वर्गवासी बन्नको लागि बाबा सत्य कुरा बताउनु हुन्छ। अहिले नै पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। स्वर्गवासी बन्नको लागि पनि बाबा सिवाय अरु कसैले पुरुषार्थ गराउन सक्दैन। तिमीले अहिले पुरुषार्थ गर्दैछौ २१ जन्मसम्म स्वर्गवासी बन्न। बनाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ। उहाँलाई भनिन्छ नै हेवनली गड फादर। स्वयं आएर भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! मैले तिमीहरूलाई पहिला शान्तिधाम लैजान्छु। मालिक हौ नि। शान्तिधाम गएर फेरि आउँछौ सुखधाममा पार्ट खेल्न। हामी शान्तिधाम गएपछि अरु सबै धर्मकाहरू पनि शान्तिधाम जान्छन्। यो सारा झमाको चक्रलाई बुद्धिमा राख्नु छ। हामी सबै जान्छौ शान्तिधाम अनि पहिला हामीले नै आएर बाबाबाट वर्सा प्राप्त गर्छौं। जसबाट वर्सा पाउनु छ उहाँलाई अवश्य याद गर्नु छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- वर्सा प्राप्त भएपछि फेरि बाबालाई याद गर्न भुलिन्छ। वर्सा धेरै सजिलोसँग मिल्छ। बाबा सम्मुख भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, जति पनि तिमी देहका सम्बन्धहरू छन्, सबैलाई बिर्सिदेऊ। अब कुनै पनि नयाँ सम्बन्ध जोड्नु छैन। यदि कुनै पनि सम्बन्ध जोड्यौ भने फेरि त्यसलाई बिर्सिनु पर्ने हुन्छ। सम्झ, बच्चा वा बच्ची जन्मियो भने त्यो पनि समस्या नै हुन्छ। अझै याद बढ्यो नि। बाबा भन्नुहुन्छ- सबैलाई बिर्सेर एकलाई नै याद गर्नु छ। हाम्रो माता, पिता, टिचर, गुरु आदि सबै उहाँ नै हुनुहुन्छ, एकै बाबाका सन्तान हामी भाइ-बहिनी हौं। काका-मामा आदिको कुनै सम्बन्ध छैन। यो एउटै समय हौ जहाँ भाइ-बहिनीको सम्बन्ध मात्रै रहन्छ। ब्रह्माका सन्तान शिवबाबाका पनि सन्तान हुन् भने नाति-नातिनीहरू पनि हुन्। यो त बुद्धिमा पक्का याद आउँछ नि। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। हिंदा-डुल्दा पनि तिमी बच्चाहरू स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ।

तिमी बच्चाहरू यस समयमा चैतन्य लाइट हाउस हौ। तिम्रो एउटा आँखामा मुक्तिधाम, अर्को आँखामा जीवनमुक्तिधाम छ। त्यो लाइट हाउस त जड हुन्छ, तिमी चैतन्य हौ। तिमीलाई ज्ञानको नेत्र मिलेको छ। तिमी ज्ञानवान बनेर सबैलाई मार्ग देखाउँछौ। बाबाले पनि तिमीलाई पढाउँदै हुनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ, यो दुःखधाम

हो। अहिले हामी संगममा छौं। बाँकी सारा दुनियाँ कलियुगमा छन्। संगममा बाबा बच्चाहरूसँग बसेर कुरा गर्नुहुन्छ, बच्चाहरू नै यहाँ आउँछन्। कसै-कसैले लेख्छन्- बाबा, फलानालाई ल्याऊँ? राम्रो छ, गुण धारण गर्न सक्छ, सायद तीर पनि लाग्न सक्छ। त्यसैले बाबालाई पनि दया लाग्छ, उसको कल्याण होस्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। यस समयमा नै तिमी पुरुषोत्तम बन्छौ। कलियुगमा सबै छन् कनिष्ठ पुरुष, जसले उत्तम पुरुष लक्ष्मी-नारायणलाई नमन गर्छन्। सत्ययुगमा कसैले कसैलाई नमन गर्दैनन्। यहाँका यी सबै कुरा त्यहाँ हुँदैनन्। यो कुरा पनि बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- राम्रोसँग बाबाको यादमा रहेर सेवा गर्यौ भने पछि गएर तिमीलाई साक्षात्कार पनि भइरहन्छ। तिमीले कसैको पनि भक्ति आदि गर्दैनौ। तिमीलाई बाबाले केवल पढाउनु हुन्छ। धेरै बसेर स्वयं नै साक्षात्कार आदि भइरहन्छ। धेरैलाई ब्रह्माको साक्षात्कार हुन्छ, उनको साक्षात्कारको लागि कसैले पुरुषार्थ गर्दैनन्। बेहदका बाबाले यिनीद्वारा साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। भक्तिमार्गमा जसले जसलाई जस्तो भावना राख्छ, त्यसैको साक्षात्कार हुन्छ। यतिबेला तिम्रो भावना सर्वोच्च बाबामाथि छ। विना मेहनत नै बाबाले साक्षात्कार गराइरहनुहुन्छ। सुरुमा कति ध्यानमा जान्थे, आपसमा बसेर स्वयं ध्यानमा जान्थे। कुनै भक्ति कहाँ गर्नु पर्यो र? बच्चाहरूले कहिल्यै भक्ति गर्छन् र? एउटा खेलजस्तै भयो, जाऊँ वैकुण्ठमा जाऊँ। एक अर्कालाई हेर्दै वैकुण्ठ जान्थे। जे जस्तो बित्यो, त्यो फेरि दोहोरिन्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी नै यस धर्मका थियौं। सत्ययुगमा सबैभन्दा पहिला यही धर्म थियो, यसैमा धेरै सुख छ। फेरि बिस्तारै-बिस्तारै कलाहरू कम हुँदै जान्छन्। जुन सुख नयाँ घरमा हुन्छ त्यो पुरानो घरमा हुँदैन। केही समयपछि त्यो भव्यता कम हुँदै जान्छ। स्वर्ग र नर्कमा धेरै फरक छ नि। कहाँ स्वर्ग, कहाँ यो नर्क। तिमी खुसीमा रहन्छौ, यो पनि जानेका छौ- बाबाको याद पक्का टिक्छ। हामी आत्मा हौं- यही भुल्छन् अनि देह-अभिमानमा आउँछन्। यहाँ बस्दा कोसिस गरेर आफूलाई आत्मा निश्चय गर। अनि बाबाको याद पनि रहन्छ। देहमा आउनाले देहका सबै सम्बन्धहरू पनि याद आउँछन्। यो एउटा नियम हो। तिमीले गाउँछौ पनि- मेरो त एक, दोस्रो न कोही। बाबा हामी बलिहार जान्छौ। अझै समय छ, एकको नै याद गर्नु छ। आँखाले जसलाई देखे पनि घुम्दा-फिर्दा केवल आत्माले बाबालाई नै याद गर्नु छ। शरीर निर्वाह गर्नको लागि कर्म पनि गर्नु छ। तर हातले काम गर्दै रहे पनि दिल बाबाको यादमा रहोस्। आत्माले आफ्नो प्रियतमलाई नै याद गर्नु छ। कसैको कुनै साथीसँग प्रीति बस्छ भने उसैमा याद टिक्छ। अनि त्यो सम्बन्ध टुट्न मुश्किल हुन्छ। सोध्छन्- बाबा यो के हो, अरे तिमी नाम-रूपमा किन फँस्छौ? एक त तिमी देह-अभिमानि बन्छौ अनि अर्को तिम्रो विगतको पनि हिसाब-किताब छ, त्यसले धोका दिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यी आँखाहरूले जे जति देख्छौ त्यसमा बुद्धि नजाओस्। तिम्रो बुद्धिमा यही रहोस्, हामीलाई शिवबाबाले पढाउनु हुन्छ। यस्ता धेरै बच्चाहरू छन् जसले यहाँ बसेर पनि कहिल्यै बाबाको याद गर्दैनन्। कति त यहाँ बसेर पनि यादमा रहन सक्दैनन्। स्वयंलाई हेर्नु छ- मैले शिवबाबालाई कति याद गरेँ? नत्र चार्टमा दाग पर्नेछ।

भगवान भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, मलाई याद गर। आफूसँग नोट राख, जब चाह्यो यादमा बस। खाना खाएपछि चक्कर लगाएर १०-१५ मिनेट यादमा बस किनकि यहाँ कुनै काम-काज त छैन। फेरि पनि जुन काम-काज छोडेर आएका छौ त्यो कसै-कसैको बुद्धिमा त आइरहन्छ। लक्ष्य एकदम ठूलो छ, बाबा भन्नुहुन्छ- आफ्नो जाँच गर। यो तिम्रो धेरै मूल्यवान् समय हो। भक्ति मार्गमा तिमीले कति समय व्यर्थमा गुमायौ। दिन प्रतिदिन तलतिरै झर्दै जान्छौ। कृष्णको दर्शन हुँदा एकदम खुसी हुन्छौ। मिल्ने त केही पनि होइन। बाबाको वर्सा त एकैपटक मिल्छ, अब बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो यादमा रह्यौ भने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप मेटिन्छ। स्वर्गको पासपोर्ट उनै बच्चाहरूलाई मिल्छ जसले यादमा रहेर आफ्ना विकर्महरूलाई विनाश गरेर कर्मातीत अवस्थालाई प्राप्त गर्छन्। नत्र धेरै सजाय खानु पर्नेछ। बाबाले अर्को पनि राय दिनुहुन्छ, आफ्नो ताज र तख्तको फोटो आफ्नो पकेटमा राख्यौ भने याद रहन्छ। यसबाट हामी यो बन्छौ। जति हेर्छौ त्यति याद आउँछ। अनि त्यसैमा नै मोह बस्छ। हामी यो बन्दैछौ- नरबाट नारायण, चित्र देखेर खुसी हुन्छ। शिवबाबाको याद आउँछ। यी सबै पुरुषार्थ गर्ने युक्तिहरू हुन्। तिमीले कसैसँग पनि सोध, सत्यनारायणको कथा सुन्नाले के हुन्छ? हाम्रा बाबाले हामीलाई सत्य-नारायणको कथा सुनाउँदै हुनुहुन्छ। कसरी ८४ जन्म लियो, त्यसको पनि त हिसाब चाहियो नि। सबैले त ८४ जन्म लिँदैनन्। दुनियाँलाई त केही पनि थाहा छैन। केवल त्यतिकै बोलिदिन्छन्- यसलाई भनिन्छ सैद्धान्तिक। यो हो तिम्रो प्राक्टिकल। अहिले जे भइरहेको छ, भक्तिमार्गमा त्यसका किताबहरू बन्छन्। तिमी स्वदर्शन चक्रधारी बनेर विष्णुपुरीमा आउँछौ। यो हो नयाँ कुरा। रावण राज्य झुट खण्ड, अनि सचखण्ड रामराज्य हो। चित्रहरूमा एकदम स्पष्ट छ। अहिले यो पुरानो दुनियाँको अन्त्य हो, ५ हजार वर्ष पहिला पनि विनाश भएको थियो। वैज्ञानिकहरूको पनि ख्यालमा आउँछ- हामीलाई प्रेरणा दिने कोही छ, जसले गर्दा हामी यो सबै

गरिरहन्छौं। थाहा पनि छ- हामीले यस्तो गर्यौं भने यसबाट सबै समाप्त हुन्छ। तर परवश छन्, डर लागिरहन्छ। थाहा छ घरमै बसेर एउटा बम छोड्यौं भने सबै समाप्त गर्छौं। एरोप्लेन, पेट्रोल आदिको पनि आवश्यकता पर्दैन। विनाश त अवश्य हुनु नै छ। नयाँ दुनियाँ सत्ययुग थियो, क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिला स्वर्ग थियो, फेरि अब स्वर्गको स्थापना भइरहेको छ। पछि गएर बुझ्छन्। तिमीलाई थाहा छ, स्थापना अवश्य हुनु छ। यसमा त थोरै पनि संशय छैन। यो ड्रामा चलिरहन्छ कल्प पहिला जस्तै। ड्रामाले अवश्य पुरुषार्थ गराउँछ। यस्तो पनि होइन, जे ड्रामामा छ त्यही हुन्छ....। सोध्छन्, पुरुषार्थ ठूलो या भाग्य ठूलो? पुरुषार्थ ठूलो हो किनकि पुरुषार्थबाटै भाग्य बन्छ। पुरुषार्थ नगरिकन कोही पनि रहन सक्दैन। तिमीले पुरुषार्थ गर्दैछौं नि। कहाँ कहाँदेखि बच्चाहरू आउँछन्, पुरुषार्थ गर्छन्। भन्छन्- बाबा हामी बिसिन्छौं। अरे, शिवबाबाले तिमीलाई भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, कसलाई भन्नुभयो? म आत्मालाई भन्नुभयो। बाबा आत्माहरूसँग नै कुरा गर्नुहुन्छ। शिवबाबा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ, यो आत्माले पनि उहाँबाटै सुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई यो पक्का निश्चय रहनु पर्छ, बेहदका बाबाले हामीलाई विश्वका मालिक बनाउनु हुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सर्वोच्च, सबैभन्दा प्यारा बाबा। भक्तिमार्गमा उहाँलाई नै याद गर्थे, गाउँछन् पनि- तिम्रो गत-मत न्यारा। अवश्य मत दिनुभएको थियो। अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ- यतिका सबै मानिसहरू घर फर्किन्छन्। विचार गर कति आत्माहरू छन्, सबैको वंशवृक्ष छ। सबै आत्माहरू फेरि नम्बरवार गएर बस्छन्। क्लास ट्रान्सफर हुन्छ भने नम्बरवार बस्छन् नि। तिमी पनि नम्बरवार जान्छौ। सानो बिन्दु (आत्मा) नम्बरवार गएर बस्छ, अनि नम्बरवार नै पार्ट खेल्न आउँछ। यो हो रुद्रमाला। बाबा भन्नुहुन्छ- यति करोड आत्माहरूको मेरो माला छ। माथि म फूल छु फेरि पार्ट खेल्नको लागि सबै यहीं आएका छन्। यही ड्रामा बनेको छ। भनिन्छ पनि बनीबनाउ ड्रामा हो। यो ड्रामा कसरी चल्छ? यो पनि तिमीले जानेका छौ। सबैलाई यही बताऊ, आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्यौं भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ अनि तिमी जान्छौ। यो मेहनत हो। सबैलाई मार्ग बताउनु छ, यो तिम्रो कर्तव्य हो। तिमीले कसैलाई देहधारीमा फँसाउँदैनौ। बाबाले त भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौं भने पाप भस्म हुन्छ। बाबाले निर्देशन दिनुहुन्छ भने त्यो त गर्ने पर्छ। सोध्नु पर्ने के कुरा छ। जे गरेर भए पनि अवश्य याद गर, यसमा बाबाले के कृपा गर्नुहुन्छ र? याद तिमीले गर्नु छ, वर्सा तिमीले लिनु छ। बाबा स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ भने अवश्य स्वर्गको वर्सा मिल्छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- यो वृक्ष पुरानो भइसकेको छ, त्यसैले यो पुरानो दुनियाँदेखि वैराग्य छ। यसलाई भनिन्छ वेहदको वैराग्य। ती हठयोगीहरूको हो हदको वैराग्य। उनीहरूले बेहदको वैराग्य सिकाउन सक्दैनन्। बेहदका वैरागीहरूले फेरि हदको कसरी सिकाउन सक्छन्? अब बाबा भन्नुहुन्छ- सिकीलधे बच्चे, तिमीले पनि भन्छौ, कति सिकीलधा बाबा हुनुहुन्छ। ६३ जन्म बाबालाई याद गर्यौं। हामी त एक बाबा, दोस्रो न कोही। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) स्वर्गमा जाने पासपोर्ट लिनको लागि बाबाको यादद्वारा आफ्ना विकर्महरूलाई विनाश गरेर कर्मातीत अवस्था बनाउनु छ। सजायहरूबाट बच्ने पुरुषार्थ गर्नु छ।

२) ज्ञानवान् बनेर सबैलाई मार्ग देखाउनु छ, चैतन्य लाइट हाउस बन्नु छ। एउटा आँखामा शान्तिधाम, अर्को आँखामा सुखधाम रहोस्। यस दुःखधामलाई बिसर्ज्यो छ।

वरदान:- आफ्नो डबल लाइट स्वरूपद्वारा विघ्नहरूलाई पार गर्ने तीव्र पुरुषार्थी भव
विघ्नहरूमा थाक्नु वा निराश हुनुको सट्टा सेकेन्डमा स्वयंको आत्मिक ज्योतिस्वरूप र निमित्त भावको डबल लाइट स्वरूपद्वारा सेकेन्डमा हाइजम्प देऊ। विघ्नरूपी पत्थरलाई तोड्नमा समय नगुमाऊ। जम्प लगाऊ र सेकेन्डमा पार भइहाल। थोरै विस्मृतिको कारण सहज मार्गलाई मुश्किल नबनाऊ। आफ्नो जीवनको श्रेष्ठ लक्ष्यलाई स्पष्ट देख्दै तीव्र पुरुषार्थी बन। जुन नजरले बापदादा वा विश्वले तिमीलाई देखिरहेको छ, त्यसै श्रेष्ठ स्वरूपमा सदा स्थित होऊ।

स्तोत्र:- सदा खुसी रहनु र खुसी बाँड्नु- यही सबैभन्दा ठूलो शान हो।

